

Intervjuji s finalisti izbora Mentor leta 2015

prof. dr. Barbara Simončič, Naravoslovnotehniška fakulteta

1. Kaj je po vašem bistveno za dobro mentorstvo doktorskemu študentu/študentki?

Bistveno za dobro mentorstvo je, da se zavedaš, da je to pomemben projekt vzgoje in usposabljanja mladih raziskovalcev na poti k njihovi samostojnosti in se nanj odgovorno pripraviš. Na tem projektu morata tako doktorand kot mentor opraviti svoje delo resno in enakovredno doprinesti k njegovemu uspehu. Zato je zame izrednega pomena, da takoj na začetku usposabljanja s svojim doktorskim študentom vzpostavim pristen prijateljski odnos in se z njim pogovorim o načinu dela in najinega sodelovanja. Tako mladi raziskovalec ve, kaj od njega pričakujem, prav tako pa tudi ve, kaj mu lahko nudim tekom njegovega študija. Zase lahko rečem, da sem kot mentorica zelo zahtevna. Od svojih doktorskih študentov pričakujem trdo delo, vztrajnost, samostojnost in seveda dobre rezultate. Da pa svoja pričakovanja lahko upravičim, doktorande pri delu vseskozi spremljam in usmerjam. Veselim se njihovih rezultatov, ki jih skupaj pregledamo, analiziramo ter se dogovorimo o nadaljnjih raziskovalnih korakih. Tekom razgovora poskušam v njih vzbuditi raziskovalno razmišljanje in kreativnosti. Z lastnim delom, pristopom in mišljenjem jim želim približati raziskovalno delo do te mere, da ga vzljubijo. Mentor si mora vedno vzeti dovolj časa za svoje mlade raziskovalce. To ne sme biti obveza, temveč veselje.

2. Katere veščine mora v času študija osvojiti doktorski študent/študentka?

V času študija mora doktorski študent osvojiti vse faze raziskovalnega dela. Naučiti se mora samostojno izvesti raziskavo, in sicer od opredelitve raziskovalnega problema, namena in ciljev dela do rešitve raziskovalnega problema. Prav tako mora osvojiti pravila za pisno in ustno predstavitev rezultatov svojega dela. Pri tem je ključnega pomena dvig osebne rasti raziskovalca v smislu samostojnega raziskovalnega razmišljanja, natančnosti, vztrajnosti, potrpežljivosti in strokovnosti pri delu, dojemanja pomena interdisciplinarnosti raziskav, timskega dela ter spoštovanja vseh sodelavcev. Izjemnega pomena je tudi upoštevanje etičnega kodeksa raziskovalca.

3. Bi lahko mentorstvo mlademu doktorskemu študentu/študentki opisali kot poslanstvo?

Ja, dober mentor je lahko le tisti, ki to delo čuti kot svoje poslanstvo. Tudi sama sem bila mlada raziskovalka, oziroma takrat "nova" raziskovalka projekta "2000 novih raziskovalcev", ki ga je leta 1986 pričela financirati Raziskovalna skupnost Slovenije. Čeprav je od tega minilo več kot 25 let, pa še vedno dobro vem, kaj sem kot doktorska študentka na začetku svoje raziskovalne kariere pričakovala od mentorja. Prof. dr. Jože Špan, priznani znanstvenik na področju fizikalne kemije in teorije plemenitenja tekstilij, je bil vzoren mentor in jaz si močno prizadevam, da bi njegovo poslanstvo tudi nadaljevala.

4. Ali obstajajo situacije, ko postavite mejo pri nujenju pomoči doktorskemu študentu/študentki?

Seveda. Meje vseskozi postavljam z namenom spodbujati doktorskega študenta k samostojnemu delu in razmišljanju kot tudi k temu, da vloži lasten napor za doseg cilja. Če meje ne bi bilo, študent ne bi mogel raziskovalno rasti. Dejstvo je, da mentor ne more in ne sme opravljati dela namesto študenta. Če mu nudi preveliko pomoč, začne vsiljevati svoje mišljenje in s tem dušiti raziskovalno ustvarjalnost doktoranda. Da pa mentor lahko meje suvereno postavlja, mora z doktorskim študentom doreči pravila igre. Študent mora jasno vedeti in čutiti, da mu mentor ne bo nikoli odrekel pomoči, če jo bo potreboval in bo zanj zaprosil.

5. Kako razumete povezovanje vaše institucije z drugimi podjetji in organizacijami?

Na Oddelku za tekstilstvo, grafiko in oblikovanje Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani izvajamo znanstveno-raziskovalno delo v okviru programske skupine P2-0213 Tekstilije in ekologija. Raziskave vključujejo različne interdisciplinarne temeljne in aplikativne študije, pri katerih sodelujemo z različnimi domačimi in tujimi institucijami znanja kot tudi slovensko tekstilno industrijo in podjetji. Tako že vrsto let sodelujemo z raziskovalci s Kemijskega inštituta, Inštituta Jožef Stefan, Kmetijskega inštituta Slovenije ter različnih domačih in tujih univerz, ki so združene v Association of Universities of Textiles (AUTEX). Tako imajo naši mladi raziskovalci dostop do najsodobnejše raziskovalne opreme. Tudi konzultacije z drugimi raziskovalci so izrednega pomena za širino raziskovalnega dela. Poleg tega pa je glavni izziv pri našem delu biti koristen za tekstilna podjetja. Zato v programski skupini Tekstilije in ekologija razvijamo nove napredne pametne in več-funkcionalne tekstilne materiale ter izdelke za tehnične namene z visoko dodano vrednostjo ter postopke njihove izdelave ob hkratnem upoštevanju načel trajnostnega razvoja. Na raziskovalnih in razvojnih projektih v tekstilnih podjetjih aktivno sodelujemo preko industrijskega razvojnega centra IRSPIN.

6. Katere spremembe bi po vaših izkušnjah omogočile lažje sodelovanje doktorskih študentov/študentk z gospodarstvom?

Eden od nujnih ukrepov bi bil ponovna vzpostavitev sistema financiranja mladih raziskovalcev iz gospodarstva. Pri tem pa bi bilo potrebno razmisliti o možnostih prilagoditve tako meril za izbor kot tudi samega načina študija. Izkušnje iz preteklih let so namreč pokazale, da mladi raziskovalci iz gospodarstva velikokrat zelo težko izpolnjujejo dane pogoje v tako kratkem času, saj se cilji aplikativnih in razvojnih raziskav razlikujejo od tistih pri temeljnih raziskavah. Dober temelj za lažje in bolj aktivno sodelovanje doktorskih študentov z gospodarstvom bi lahko predstavljala tudi Strategija pametne specializacije ter njena Strateška partnerstva, kjer bi prednostno financirali mlade raziskovalce na izbranih prednostnih področjih.

prof. dr. Štefan Bojnec, Fakulteta za management

1. Kaj je po vašem bistveno za dobro mentorstvo doktorskemu študentu/študentki?

Za dobro izvedbo mentorstva so potrebni skupno začrtani cilji in prioritete, ki jih je potrebno doseči in uresničiti z vidnimi rezultati v določenem relativno kratkem časovnem obdobju. Poleg tega je potrebno odlično razumevanje študenta/študentke pri vsakodnevni vprašanji in izzivih, ki se vmes pojavljajo in jih je potrebno sproti reševati. Zato morajo biti cilji in prioritete realno postavljeni in prilagojeni posameznemu študentu/študentki, da so izvedljivi in uresničljivi. Za vidno dosežene rezultate v času doktorskega študija, priprave dispozicije in dokončanja doktorske disertacije so potrebne sinergije med pozitivno usmerjenim mentorjem, ki išče in poskuša najti primerjalne prednosti in motiviranim študentom, ki je zavezan k delu in vztrajnosti ter doseganju nadpovprečnih študijskih in znanstveno-raziskovalnih rezultatov ter je udeležen v skupnih projektih. Mentor igra pomembno usmerjevalno in motivacijsko vlogo ter mora biti v stanju podati kompetentne in konsistentne predloge in sugestije. Zato mora imeti specifična znanja in širino, ki se odraža v povezavi raziskovalnih področij.

2. Katere veščine mora v času študija osvojiti doktorski študent/študentka?

Ob rednem opravljanju študijskih obveznosti je to sposobnost objavljanja v znanstvenih in strokovnih revijah ter sposobnost javnega nastopanja, in sicer na področjih pedagoškega in znanstveno-raziskovalnega dela ter tudi na drugih področjih javnega nastopanja in predstavljanja rezultatov svojega znanstveno-raziskovalnega dela, tudi v sodelovanju z gospodarstvom. Poleg tega je potrebno razviti veščine za uspešno vključitev na trgu dela, bodisi na pedagoškem, znanstveno-raziskovalnem ali na drugih področjih v gospodarstvu in tudi negospodarstvu (tudi na primer mednarodne organizacije). Na znanstveno-raziskovalnem področju so to tudi veščine, ki so potrebne za uspešno prijavo na razpise za različne doktorske in podoktorske štipendije, raziskovalne projekte in mednarodne izmenjave. Potreben pa je tudi etičen vidik, pošteno in profesionalno opravljanje svojega dela in raziskovanja.

3. Bi lahko mentorstvo mlademu doktorskemu študentu/študentki opisali kot poslanstvo?

Mentorstvo mlademu doktorskemu študentu/študentki zahteva predanost, spoštljiv, tolerant in profesionalen odnos. Pomeni, da si bolj ali manj vselej dosegljiv in da sproti dnevno odgovarjaš na različna možna odprta vprašanja in podajaš konsistentne nasvete, sugestije in komentarje, ki se pojavljajo, ne glede na to, kje se fizično nahajaš. Pri tem koristimo prednosti uporabe sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije.

4. Ali obstajajo situacije, ko postavite mejo pri nudenju pomoči doktorskemu študentu/študentki?

Doktorski študent/študentka v času mentoriranja tesno sodeluje z mentorjem. Pozitivne izkušnje so zato posebej pomembne za vzpostavitev in graditev medsebojnega zaupanja. Vendar pa doktorski študent/študentka z novimi izkušnjami hkrati nadalje oblikuje in razvija svojo osebnost. To pomeni, da gre za osebni in profesionalni razvoj. Pri tem je potreben

profesionalen odnos, pri katerem pa ni nekih splošnih ali specifičnih omejitev glede nudenja znanstveno-strokovne pomoči in medsebojnega sodelovanja, ker se skupaj poskuša čim boljše doseči zastavljene cilje in prioritete na tej zastavljeni razvojni poti. Pri profesionalnem sodelovanju se poskušamo dopolnjevati, kjer so posebej pomembne kompetence mentorja pri vodenju, usmerjanju in svetovanju doktorskemu študentu/študentki.

5. Kako razumete povezovanje vaše institucije z drugimi podjetji in organizacijami?

Poleg mladih raziskovalcev na fakulteti, ki jih financira Javna agencija za raziskovalno dejavnost RS, doktorski študenti/študentke prihajajo tudi iz drugih akademsko-izobraževalnih institucij, iz gospodarstva in drugih organizacij. To pomeni, da obstaja zelo dobro sodelovanje in povezovanje institucije z drugimi podjetji in organizacijami. Poleg tega pa je zelo močno razvito mednarodno sodelovanje in mednarodne izmenjave v obeh smereh. Sodelujemo pa tudi z doktorskimi študenti iz tujine pri skupnih projektih in različnih raziskovalnih projektih. Kot člani komisij pa sodelujemo tudi pri ocenah in zagovorih doktorskih disertacij v tujini, na primer na Finskem, v Nemčiji in na Madžarskem. V preteklosti sem bil somentor pri doktorski disertaciji v Bosni in Hercegovini. Neformalno sem pri pripravi in objavi člankov v mednarodnih znanstvenih revijah sodeloval še z več doktorskimi študenti v tujini tudi iz drugih držav. Svoje doktorske študente poskušam vključevati v sodelovanja na konferencah, pri pripravi in izvajanju domačih in tujih raziskovalnih in drugih projektih in mednarodnih izmenjavah, vključno v bilateralne projekte in bili so vključeni v raziskovalni projekt v 7. okvirnem programu EU. Potem so objave skupnih znanstvenih monografij, pomoči pri habilitaciji in pri vključevanju v pedagoški proces kot gostujočega predavatelja s primeri dobre prakse. Obstoječa sodelovanja poskušamo razširiti in poglobiti. Trenutno so aktualne različne možnosti v okviru Horizon 2020.

6. Katere spremembe bi po vaših izkušnjah omogočile lažje sodelovanje doktorskih študentov/študentk z gospodarstvom?

Skupni projekti z gospodarstvom omogočajo lažje sodelovanje doktorskih študentov/študentk z gospodarstvom. Razpisi projektov Horizon 2020 so precej usmerjeni v to, da spodbudijo večje sodelovanje akademske sfere z gospodarstvom s tokovi v obeh smereh. Na ta način se lahko doseže večji vpliv ugotovitev raziskav na gospodarstvo in prispeva k povečanju družbene blaginje. Hkrati se lahko doseže večja zaposljivost doktorskih študentov/študentk v samem gospodarstvu in v večji meri razvije sodelovanje iz gospodarstva z akademsko sfero.

Doktorski študenti/študentke pa prihajajo tudi iz gospodarstva. V teh primerih je nujna večja podpora v podjetjih in organizacijah iz katerih prihajajo. Na to se lahko navežejo domači in mednarodni raziskovalni-razvojni in inovacijski projekti, ki po novem zahtevajo več sodelovanja akademske sfere z gospodarstvom. Doktorski študenti/študentke lahko v gospodarstvo prenesejo nova znanja in ugotovitve znanstveno-raziskovalne dejavnosti ter mreženja med akademsko-raziskovalno sfero in gospodarstvom. Doktorske disertacije in z doktorsko disertacijo povezana dela študentov/študentk, ki prihajajo iz gospodarstva, poskušamo čim bolj prilagoditi izkušnjam in znanjem ter potrebam podjetij in organizacij, iz katerih prihajajo ter jih tudi javno predstaviti in objaviti.

prof. dr. Bogdan Filipič, Institut Jozef Stefan

1. Kaj je po vašem bistveno za dobro mentorstvo doktorskemu študentu/študentki?

Za dobro mentorstvo je bistveno, da mentor in študent delujeta kot usklajen tim, v katerem se medsebojno plemenitijo mentorjeve raziskovalne in pedagoške izkušnje in študentove raziskovalne in karijerne ambicije. Sodelovanje naj zastavita ciljno z vidika raziskovalnih dosežkov, projektov in prenosov v prakso. Pomembno zagotovi za uspeh so dostopnost mentorja, njegova podpora študentu, posebej v kriznih obdobjih, ter ustrezna komunikacija, redna srečanja in medsebojno zaupanje med njima. Izkušnje mi tudi narekujejo, da je z mentorjeve strani bolj kot velika količina znanja in urejanje sleherne podrobnosti pomembno usmerjanje študenta in dopuščanje oziroma zahtevanje ustrezne stopnje samostojnosti.

2. Katere veščine mora v času študija osvojiti doktorski študent/študentka?

Predvsem mora osvojiti metodologijo raziskovalnega dela na svojem področju. K njej poleg tehničnih vidikov sodijo tudi usposobljenost za timsko delo, interdisciplinarno povezovanje in poznavanje etike raziskovalnega dela. Pomembno je, da se nauči promovirati svoje dosežke v pisni in govorni obliki, tako v znanstvenih krogih kot pred širšo javnostjo. Po možnosti naj poleg specializacije na svojem ožjem področju pridobi tudi intelektualno širino in kritičnost. Postopoma naj tudi sam postaja motivator in usmerjevalec mlajših sodelavcev. Povedano na kratko, usposobiti se mora za samostojno nadaljnjo strokovno pot, pa najsi bo ta v akademskem okolju ali gospodarstvu.

3. Bi lahko mentorstvo mlademu doktorskemu študentu/študentki opisali kot poslanstvo?

Poslanstvo mentorja doktorskim študentom osebno vidim v vzgoji kadrov, natančneje v njihovem opremljanju s kakovostnim strokovnim znanjem in z drugimi vrtilinami, potrebnimi za delo, s katerim bodo v najrazličnejših okoljih prispevali k napredku in blagostanju. Seveda se, kot povsod v življenju, tudi pri uresničevanju tega poslanstva pojavljajo ovire in težave. Za njihovo reševanje je dobro, če je mentor ne le strokovnjak na svojem področju, ampak tudi sicer svetovalec in pomočnik. Mentorstvo je intenziven odnos, v katerem pridobivata izkušnje in napredujeta tako mentor kot študent.

4. Ali obstajajo situacije, ko postavite mejo pri nudenju pomoči doktorskemu študentu/študentki?

Vsekakor. Nisem pristaš takšne vrste mentorstva, pri katerem mentor predlaga problem in rešitev zanj, pač pa zahtevam, da to dvoje dozori na študentovi strani, seveda skozi interakcije med nama. Študentu oziroma kandidatu za doktorski študij to jasno povem že na prvem razgovoru. Banalnejši, a tudi pogost primer pa so vprašanja glede rutinskih strokovnih in administrativnih zadev. V zvezi s temi študenta napotim na sodelavce, ki to obvladajo, ali ustrezne službe.

5. Kako razumete povezovanje vaše institucije z drugimi podjetji in organizacijami?

Povezovanje na seznamu naših aktivnosti visoko kotira. Pomembno je za našo institucijo, njene sodelavce in doktorske študente, zato to ga gojimo tako z akademskimi institucijami kot gospodarstvom in drugimi ustanovami. V slovenskem prostoru se trudimo preseči »vrtičkarstvo«. Sem npr. pobudnik in organizator delavnic na našem ožjem področju, na katerih se dvakrat letno dobivamo doktorski študenti in njihovi mentorji z več fakultet in raziskovalnih ustanov ob predstavitvah potekajočih doktorskih raziskav in izmenjavi izkušenj. Skupaj objavljamo. Z več podjetji in ustanovami soizvajamo projekte, pohvalimo se lahko tudi z uspešnimi prenosi raziskovalnih in razvojnih dosežkov v prakso. Preko izmenjav in projektne sodelovanja se povezujemo tudi s tujimi univerzami in podjetji. Celoto teh povezovanj vidim kot nenehno vzdrževanje širšega okolja, v katerega se lahko na izmenjave podajajo tudi naši študenti v času študija ali po doktoratu in v katerem obenem pridobivamo nove partnerje za neposredno dvostransko ali večstransko sodelovanje.

6. Katere spremembe bi po vaših izkušnjah omogočile lažje sodelovanje doktorskih študentov/šudentk z gospodarstvom?

Najprej velja povedati, da sodelovanje ni vedno samo težko ali celo nemogoče. Tudi med mojimi doktorskimi študenti in doktorandi so takšni, ki prihajajo iz gospodarstva ali pa so tja odšli po zaključenem študiju. Je pa res, da se izboljšanje sodelovanja akademske in gospodarske sfere, ne le v smislu sodelovanja doktorskih študentov, temveč tudi širše, pojavlja že odkar pomnim in je pereče tudi zdaj. Obe strani lahko marsikaj storita za izboljšanje. Univerze in raziskovalne ustanove bi morale bolj prilagodljive in odzivne na potrebe gospodarstva. Na strani gospodarstva bi bilo želeli večje razumevanje dejstva, da vlaganje v znanost in razvoj prinaša korist v daljšem časovnem obdobju in ne nujno takoj. Model sodelovanja, ki ga uspešno razvijamo na naši instituciji, je projektno reševanje konkretnih problemov v podjetjih v okviru doktorskih raziskav. Kadar gre za skupno prijavljanje na razpise in poročanja o projektih, ki jih sofinancira država, pa bi si oboji želeli tudi manj administriranja.

prof. dr. Iztok Turel, Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo

1. Kaj je po vašem bistveno za dobro mentorstvo doktorskemu študentu/šudentki?

Na dobro mentorstvo vpliva veliko stvari, smo pa ljudje zelo različni in enostavnega, splošno veljavnega recepta ni. Prav gotovo se vse začne že pri izbiri zanimivega, aktualnega raziskovalnega problema, ki mora biti privlačen za oba udeleženca. Zelo pomembno je tudi, da mentor pomaga doktorskemu študentu pri časovnem planiranju. Pri eksperimentalnih vedah kot je kemija, nikoli nismo vnaprej prepričani kakšen rezultat bomo dobili. Zgodi se, da imamo obdobje, ko se zazdi, da tavamo v slepi ulici in nismo prepričani ali bomo po izbrani poti prišli do želenega cilja. V zadnjem času, ko je doktorski študij trajal le tri leta, si preveč sproščenega raziskovanja ni bilo mogoče dovoliti. Mentor mora v takih pogojih s svojimi izkušnjami oceniti ali je potrebno v določenem trenutku zamenjati smer, ali pa se lahko še nekaj časa pluje po bolj neznanih in razburkanih vodah. Pomembno se mi tudi zdi, da študentu vsaj v določeni meri mentor predstavlja zgled, tako v človeškem kot tudi raziskovalnem smislu.

2. Katere veščine mora v času študija osvojiti doktorski študent/šudentka?

Na doktorskem študiju mora študent postati čim bolj samostojen. Naučiti se mora reševati probleme od začetka do konca. Z izkušnjami pridobi samozavest, ki je pri takem delu nujno potrebna. Pomembno se mi zdi tudi, da se najprej nauči obvladovati tehnike, ki jih že uporabljajo v raziskovalni skupini, po možnosti pa kasneje z obiski domačih in tujih raziskovalnih skupin, prinese tudi nova znanja in nov veter v jadra. Zelo si prizadevam, da se študent sreča tudi z drugimi področji, saj so raziskave danes mnogokrat multidisciplinarne. Povezani smo na primer z medicinci, biologi, farmacevti, elektrotehniki. Seveda pri doktoratu nikakor ne gre le za osvojena eksperimentalna znanja. Študent se razvija na mnogo področjih. Nauči se dela v skupini z vsemi prednostmi in težavami, ki nastopajo pri takem delu. Osvoji pisanje zahtevnih poročil in člankov, analize in predstavitve svojih rezultatov in še marsikaj bi lahko našteali.

3. Bi lahko mentorstvo mlademu doktorskemu študentu/šudentki opisali kot poslanstvo?

Prav gotovo. Ko pridobiš mentorstvo mlademu doktorskemu študentu, s tem dobiš zaupanje družbe, ki gotovo upa, da se bodo vložena sredstva dolgoročno oplemenitila. Seveda pa gre tudi za zaupanje doktorskega študenta, ki s tem korakom naredi pomemben korak v svoji karieri in gotovo želi, da je ta korak karseda uspešen. Mentorstvo predstavlja tudi veliko odgovornost za mentorja in zato si vsak želi, da se napori koristno končajo.

4. Ali obstajajo situacije, ko postavite mejo pri nujenju pomoči doktorskemu študentu/šudentki?

Takega primera še nisem imel. Do sedaj sem imel opravka le z zelo kvalitetnimi in motiviranimi študenti. Vsekakor je v osnovi zaželeno, da študent poskuša probleme najprej reševati sam. Če ne gre, jih poskušamo rešiti skupaj. Ob tem bi poudaril tudi veliko vlogo ostalih članov, ki so v tistem trenutku v skupini. Znanja in izkušnje se vedno prenašajo od

starejših raziskovalcev na mlajše in ta pomoč je izredno pomembna in hvaležen sem vsem, ki v takem procesu sodelujejo in pomagajo.

5. Kako razumete povezovanje vaše institucije z drugimi podjetji in organizacijami?

Narava našega dela (sinteza in karakterizacija biološko aktivnih kovinskih spojin) je žal taka, da je direktnega zanimanja industrije za naše delo malo. Ogromno pa imamo stikov z raziskovalnimi organizacijami doma in v tujini (v več kot dvajsetih državah). Takšno sodelovanje se mi zdi nujno, saj dobimo možnosti za pridobitev rezultatov, ki jih sicer ne bi imeli. Mladi raziskovalci pa s tem dobijo širino znanja in vpogled kako probleme rešujejo drugi.

6. Katere spremembe bi po vaših izkušnjah omogočile lažje sodelovanje doktorskih študentov/študentk z gospodarstvom?

Na to vprašanje ni enostavno odgovoriti. Univerza se vedno je in se tudi v bodoče bo, ukvarjala tudi s temeljnim raziskovanjem, ki za industrijo navadno ni direktno (in takoj) uporabno. Izkušnje so pokazale, da dolgoročnega napredka brez tega ni. Je pa seveda želja vseh, da bi sodelovanja z industrijo bilo več, a zglada, da je v majhnih državah, kjer industrija ni preveč močna, to težko. Vseeno mislim, da tega ne smemo gledati preozko. Mladi doktorji znanosti dobijo zelo dobro podlago za bodoče delo in zadovoljen si, ko vidiš, da kasneje uspešno delajo v industriji. Skratka, čeprav direktnega sodelovanja med doktorskim študijem ni, kasneje uspešno uporabljajo nabrano znanje v industriji.

prof. dr. Gregor Serša, Onkološki inštitut

1. Kaj je po vašem bistveno za dobro mentorstvo doktorskemu študentu/šudentki?

Bistveno je da mentor posveti dovolj časa za razprave o namenu, in izvedbi doktorske naloge. Poleg tega pa mora omogočiti kandidatki/u dovolj inovativno temo in seveda njeno izvedbo v predvidenem času.

2. Katere veščine mora v času študija osvojiti doktorski študent/šudentka?

Analitičnega razmišljanja, usmerjenega izvajanja dela, kritične presoje rezultatov, dobiti širšo sliko o pomenu njegovih rezultatov na področju dela, ter osnovne veščine predstavitve rezultatov, tako v obliki ustnih predstavitev, kot tudi v obliki znanstvenih člankov.

3. Bi lahko mentorstvo mlademu doktorskemu študentu/šudentki opisali kot poslanstvo?

Ne, v znanosti so mladi gonilna sila raziskav, saj s svojo predanostjo delu in izpolnjevanjem svojih ambicij, predstavljajo sestavni del vsakega laboratorija, oddelka.

4. Ali obstajajo situacije, ko postavite mejo pri nudenju pomoči doktorskemu študentu/šudentki?

To se redko zgodi. Včasih nastanejo trenja, ki pa se morajo zgladiti, saj je to tako v interesu mentorja in kandidata.

5. Kako razumete povezovanje vaše institucije z drugimi podjetji in organizacijami?

Kot sodelovanje enakopravnih partnerjev. S podjetji je v medicini malo sodelovanja, več z akademskimi ustanovami, kjer pa se srečujemo z enako mislečimi.

6. Katere spremembe bi po vaših izkušnjah omogočile lažje sodelovanje doktorskih študentov/šudentk z gospodarstvom?

Predvsem s premagovanjem ovir, ki so med industrijo in znanstvenimi ustanovami, glede pristopov dela in njihovega medsebojnega odnosa. Moramo se še naučiti kako izkoristiti ta potencial, tako eni kot drugi.

Ljubljana, 30. november 2015

Pripravila: Ana Slavec